

משעמם אותי. ישנם גברים שנבהלים מגילי הצעיר וישנם גברים שעובדת הגיל לא מטרידה אותם. היום אני נערה בת 17, ואני מודעת לחולשה הטיבעית של בנות גילי — להימשך לדברים היצוניים, כמו הופעה נאה וחפצים יפים. אבל אני לא מוכנה לוותר על העניין הרוחני, וזה יוצר מצב שבסך-הכל אני נשארת בבית, כי הכל יחד אצל גבר אחד זה נדיר.

מרים אינה נהנית מצורת החיזור של הגברים הישראלים. „אני די נבוכה אל מול הגסטו שמגלים כלפי גברים זרים“ אומרת מרים. „זו תופעה שנתקלתי בה רק בישראל. בחוץ-לארץ, כשגבר מנסה לחזור אחרי גברת, ולא משנה מהו גילה, דרך החיזור לא תתבטא בנסיגנות להעליב או להשפיל, כפי שעושים זאת גברים רבים בארץ.“

מרים נוהגת לבלות בחברת אמה היפה והצעירה. „זה כיף שאמא נראית צעירה.“ היא מודה, „אנחנו יכולות לצאת יחד, וכולם חושבים שאנחנו שתי חברות טובות.“ למרות העובדה שהן נמצאות יחד באירועים חברתיים, לכל אחת חברה שונה. „לאמא יש החברים שלה ולי יש שלי. על אף העובדה שאמא נראית צעירה,

שרידים מרים בשעת-אימון. „אסור להזניח שום איר בר“, היא אומרת. מימין: מרים בחדרה.

קיים פער הגילים, ולכל אחת קונספציה שונה לגבי אורח-החיים שיש לנהל. „אמא זו אמא. היא תמיד מתערבת ור תמיד חושבת שהיא יודעת יותר טוב. בתקופה שבה לא עשיתי דבר, ונטשתי את הלימודים, היה הקרע הגדול ביותר ביי נינו. אמא לא פסקה מלהטריד, ולבסוף יעצה שאעזוב את הבית. השבתי שמאוד ארשים אם אארוז את המיוודות ואעלם לכמה שעות. שבתי כעבור חמש שעות, וראיתי שלא הצלחתי להרשים.“

„אז נסעתי לאילת. באילת עבדתי כמל-צריח, וישנתי בבית-מלון זול. רק כעבור שבועיים הופיעה אמא, ולקחה אותי משם. אז יש בעיות גם כשיש אמא צעירה, הי מבינה ומכירה היטב את אורח-החיים כמו שלי.“

בינתיים מרים עומדת לפני גיוס לצה"ל. „זו חובה של כל בחורה ישראלית. זה יהפוך לגבי בעיה, הן מבחינה מיקצועית והן מבחינה חברתית. מכיוון שיהיה לי קשה להסתגל לתנאים שבהם לא אני קובעת. אך לפני עוד שנה שלימה ואני מקווה לנצל אותה עד תום, אם בעבודה ואם בסיוולים בעולם.“ **נריה מאנה**